

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 26/2021
23.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радослава Петровића, Невенке Важић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 11) у вези са чланом 34. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 393/21 од 06.08.2021. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду Пр 21564/19 од 22.01.2020. године и Прекршајног апелационог суда Прж 9589/21 од 27.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 393/21 од 06.08.2021. године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду Пр 21564/19 од 22.01.2020. године и Прекршајног апелационог суда Прж 9589/21 од 27.04.2021. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, према окривљеном АА због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 11) у вези са чланом 34. Закона о безбедности саобраћаја на путевима **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду Пр 21564/19 од 22.01.2020. године окривљени АА оглашен је одговорним да је учинио прекршај из члана 333. став 1. тачка 11) у вези са чланом 34. ЗОБС, па је осуђен на новчану казну у износу од пет хиљада динара. Истом пресудом обавезан је на плаћање трошкова прекршајног поступка.

Пресудом Прекршајног апелационог суда Прж 9589/21 од 27.04.2021. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног и пресуда Прекршајног суда у Београду Пр 21564/19 од 22.01.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних одлука Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ 393/21 од 06.08.2021. године, због битне повреде

одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) и став 2. тачка 4) у вези члана 93 став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд уважи као основан поднети захтев, преиначи побијане пресуде тако што ће према окривљеном на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима обуставити прекршајни поступак за прекршај из члана 333. став 1. тачка 11) у вези са чланом 34. ЗОБС-а и одлучити да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава.

На седници већа о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је побијаним пресудама на штету окривљеног АА учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, јер суд у току прекршајног поступка није применио одредбу члана 93. став 1. Закона о прекршајима, с обзиром да окривљеном АА у прекршајном поступку, пре доношења побијаних прекршајних пресуда, није дата могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете, повређујући тако право одбране окривљеног, а што је утицало на доношење законите и правилне пресуде.

Из списка предмета произилази да је по издатом прекршајном налогу Полицијске управе Београд, окривљени АА поднео Прекршајном суду у Београду захтев за судско одлучивање, уједно достављајући и писану одбрану у којој је негирао извршење прекршаја и између осталог навео да издавалац прекршајног налога није доставио окривљеном ни један материјални доказ да је окривљени извршио прекршај који му се налогом ставља на терет. Након тога је првостепени прекршајни суд затражио од издаваоца прекршајног налога - Полицијске управе за Град Београд, Управе саобраћајне полиције достављање доказа којима располаже за прекршај који се окривљеном ставља на терет, те је суду од издаваоца прекршајног налога као доказ достављена фотографија предметног прекршаја и својеручно писана изјава окривљеног. За овим је првостепени прекршајни суд као доказ прибавио од Секретаријата за јавни превоз, Сектора за такси превоз, Градске управе за Град Београд уверење број ../19 издато на име АА од 08.01.2020. године у коме се наводи да окривљени обавља такси делатност возилом регистарских ознака БГ ..-ТХ од 13.08.2019. године када му је издата потврда. Након тога, Прекршајни суд у Београду дана 22.01.2020. године доноси пресуду којом окривљеног АА оглашава одговорним да је учинио прекршај из члана 333. став 1. тачка 11) у вези са чланом 34. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђује га на новчану казну, а која пресуда је потврђена од стране другостепеног прекршајног суда. Из образложења побијаних пресуда произилази да је суд прекршајну одговорност окривљеног за предметни прекршај утврдио на основу уверења Секретаријата за јавни превоз, Сектора за такси превоз од 08.01.2020. године.

Одредбом члана 93. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се окривљеном пре доношења одлуке мора дати могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и доказе које му иду у корист, осим у случајевима предвиђеним законом.

Имајући у виду да из списка предмета произилази да је окривљени АА у овом прекршајном поступку негирао извршење предметног прекршаја, те с обзиром на то да је одбрану дао у писаној форми, као и да му у току прекршајног поступка од стране првостепеног прекршајног суда уопште није омогућено да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и то о фотографијама предметног прекршаја, а посебно о уверењу Секретаријата за јавни превоз, Сектора за такси превоз, Градске управе за Град Београд уверење број ../19 од 08.01.2020. године прибављеном као доказ, а на којим доказима се, према разлозима побијане првостепене пресуде, управо заснива закључак суда да је окривљени учинио предметни прекршај за који је оглашен одговорним, већ је суд, мимо своје обавезе прописане одредбом члана 93. став 1. Закона о прекршајима, донео побијану пресуду, то из наведених разлога Врховни касациони суд налази да је побијаном првостепеном пресудом повређена одредба члана 93. став 1. Закона о прекршајима и уједно право на одбрану окривљеног и тиме учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима. Другостепени прекршајни суд је, не отклањајући ову битну повреду одредаба прекршајног поступка на коју је указивао у жалби бранилац окривљеног, и сам учинио исту битну повреду одредаба прекршајног поступка, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Поред наведеног основано се у захтеву Републичког јавног тужиоца истиче и да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) Закона о прекршајима указујући да је изрека пресуде неразумљива јер је погрешно наведен датум доношења првостепене пресуде, с обзиром да је првостепени суд пресуду донео 22.01.2020. године, а не 2021. године, као то у уводу, изреци и првом ставу образложења наводи другостепени прекршајни суд.

Због учињених битних повреда одредаба прекршајног поступка захтев за заштиту законитости би требало уважити као основан и предмет вратити прекршајном суду на одлучивање.

Међутим, како је одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана је прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, те како је окривљени АА оглашен одговорним за прекршај који је учињен дана 14.05.2019.године, то је, сходно одредби члана 84. став 7. Закона о прекршајима, у конкретном случају, протеклом дана 14.05.2021.године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка, па како је услед ове околности искључена свака даља процесна радња у правцу прекршајног

гоњења окривљеног за предметни прекршај, то је укидање правноснажних пресуда беспредметно, те се по правилној примени права прекршајни поступак мора обуставити.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је усвојио као основан поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду Пр 21564/19 од 22.01.220. године и Прекршајног апелационог суда Прж 9589/21 од 27.04.2021. године, тако што је на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, према окривљеном АА због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 11) у вези са чланом 34. Закона о безбедности саобраћаја на путевима обуставио прекршајни поступак.

С обзиром на овако донету одлуку Врховни касациони суд је, на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима, одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић